

PETIȚIA COMUNITĂȚILOR CELOR 149 DE AUTORITĂȚI LOCALE DIN REGIUNEA ISTORICĂ CULTURALĂ ȚINUTUL SECUIESC

Către Parlamentul României și Guvernul României, privind apartenența administrativ-teritorială viitoare a celor 149 de autorități locale care formează regiunea istorică Ținutul Secuiesc

Noi, semnarii prezentei petiții, cetățeni, reprezentanți locali aleși și reprezentanți ai societății civile din cadrul autorităților locale situate pe teritoriul regiunii istorice, culturale Ținutul Secuiesc (denumit în continuare „Ținutul Secuiesc”), ne adresăm Parlamentului României și Guvernului României cu solicitarea de a ține seama de voința clar exprimată a comunităților menționate mai sus, reprezentate de semnarii prezentei petiții.

Solicităm Parlamentului României și Guvernului României să țină seama de faptul că comunitățile celor 149 de autorități locale enumerate în anexa la prezenta petiție doresc să aparțină unei singure regiuni administrative și ca, în cadrul unei eventuale reforme administrative viitoare, aceste autorități locale să fie incluse într-o singură regiune administrativă, formată exclusiv din autoritățile locale enumerate în anexa menționată.

Petiția noastră nu este îndreptată împotriva niciunei alte comunități și nu urmărește să restrângă drepturile niciunui cetățean sau ale niciunei comunități din România. Scopul său exclusiv este de a exprima faptul că comunitățile celor 149 de autorități locale care formează Ținutul Secuiesc doresc ca, în cadrul unei reforme administrative, să aparțină împreună aceleiași și unei singure regiuni administrative.

Cele 149 de autorități locale care în prezent aparțin de cinci județe – Mureș, Harghita, Covasna, Brașov și Bacău – formează un spațiu caracterizat prin legături istorice, geografice, economice și culturale, a cărui unitate nu este reflectată de actuala organizare administrativ-teritorială. Lista nu a fost întocmită pe criterii de exclusivism etnic: printre cele 149 de autorități locale se află și localități în care populația română constituie majoritatea. Prin urmare, petiția nu urmărește exclusivitatea unei anumite comunități etnice, ci păstrarea unității teritoriale a unei regiuni formate istoric și cultural.

Suntem convinși că o reformă administrativă democratică nu poate fi realizată prin ignorarea voinței comunităților vizate. La stabilirea unităților administrativ-teritoriale trebuie să fie luate în considerare voința populației afectate, precum și legăturile istorice, culturale, sociale, geografice și economice care unesc localitățile din regiunea respectivă.

Solicitarea noastră este în concordanță și cu principiile democratice consacrate formulate de Comisia Prezidențială de Analiză a Regimului Politic și Constituțional din România (denumită în continuare „Comisia Stanomir”), înființată pentru analiza sistemului politic și constituțional din România, în raportul prezentat la Palatul Cotroceni la 14 ianuarie 2009. Ne referim la acest document pentru că a fost sigurul care, bazat pe o expertiză de drept public, a produs până acum un plan de reformă a Constituției din 1991.

În contextul reformei administrativ-teritoriale, raportul a propus instituirea unor mecanisme de cooperare bazate pe asocierea voluntară a unităților administrativ-teritoriale vizate și pe

exprimarea voinței cetățenilor. Acest principiu este deosebit de important în cazul unei reforme administrative în cadrul căreia trebuie stabilite limitele și componența unor noi unități teritoriale. Motivarea juridică detaliată a petiției noastre este cuprinsă în secțiunea MOTIVARE, care face parte integrantă din prezentul document. Motivarea prezintă, printre altele, principiile consacrate în dreptul român și în cadrul juridic european referitoare la constituirea unităților administrativ-teritoriale, luarea în considerare a particularităților istorice și culturale, precum și voința comunităților vizate.

Prezenta petiție reprezintă continuarea inițiativei desfășurate între anii 2014 și 2016. La acea vreme, 62 de autorități locale din Ținutul Secuiesc s-au adresat Parlamentului României și Guvernului României prin hotărâri ale consiliilor locale, exprimând solicitarea ca localitățile din Ținutul Secuiesc să rămână într-o singură unitate administrativ-teritorială. Hotărârile adoptate atunci exprimau voința autorităților locale care reprezentau mai mult de jumătate din populația Ținutului Secuiesc.

Inițiativa actuală reprezintă exprimarea și reafirmarea aceleiași voințe comunitare prin semnături directe, voluntare și personale. Aderarea la petiție este deschisă tuturor locuitorilor și/sau reprezentanților locali aleși ai tuturor autorităților locale enumerate în anexa la prezenta petiție.

Solicităm Parlamentului României și Guvernului României ca, în pregătirea și punerea în aplicare a unei viitoare reforme administrative, să considere prezenta petiție drept un document care exprimă voința comunităților celor 149 de localități și, în luarea deciziilor, să țină seama de solicitarea formulată în aceasta.

Solicităm, de asemenea, ca, în cazul în care, în cadrul unei reforme administrative, vor fi constituite noi unități administrative regionale, pe baza voinței comunitare exprimate prin prezenta petiție, cele 149 de autorități locale să fie incluse într-o singură regiune administrativă, formată exclusiv din aceste autorități locale.

Avem încredere că viitoarea reformă administrativă a României va fi realizată cu respectarea democrației, a subsidiarității, a autonomiei locale și a voinței comunităților vizate.

Anexa la petiție cuprinde lista celor 149 de autorități locale, precum și, pentru fiecare comună/oraș, lista nominală a semnatarilor.

Petiția, Motivarea acesteia și anexele formează împreună documentul integral al prezentei inițiative.

MOTIVARE

la PETIȚIA prin care membrii comunităților celor 149 de autorități locale din România își exprimă voința de a aparține unei singure regiuni administrative

1. OBIECTUL ȘI NATURA JURIDICĂ A PETIȚIEI

Prezenta petiție reprezintă o solicitare concretă adresată Parlamentului României și Guvernului României pentru situația unei eventuale reforme administrative viitoare:

cele 149 de autorități locale care formează regiunea istorică Ținutul Secuiesc, enumerate în anexa la petiție, să fie incluse într-o singură regiune administrativă, iar această regiune să fie formată exclusiv din aceste autorități locale.

Petiția nu afirmă că Ținutul Secuiesc ar constitui în prezent o unitate administrativ-teritorială. Ținutul Secuiesc este o regiune istorică, iar petiția solicită ca, în cadrul unei eventuale reforme administrative viitoare, autoritățile locale ale acestei unități istorice și teritoriale să rămână împreună în cadrul unei singure regiuni administrative.

Solicitarea este formulată sub forma unei petiții înaintate de persoane fizice. Dreptul român reglementează dreptul cetățenilor de a adresa, în nume propriu, petiții autorităților centrale și locale.

Prezenta motivare face parte integrantă din petiție.

2. ȚINUTUL SECUIESC CA REGIUNE ISTORICĂ ȘI CULTURALĂ

Noțiunile de unitate administrativ-teritorială și de regiune istorică trebuie să fie diferențiate.

Existența unei regiuni istorice nu depinde de faptul că teritoriul respectiv constituie sau nu, la un anumit moment, o unitate administrativ-teritorială distinctă. Și în România sunt utilizate în literatura de specialitate și în viața publică numeroase denumiri ale unor regiuni istorice, culturale sau etnografice care nu corespund unei unități a actualei organizări administrativ-teritoriale.

Prin urmare, denumirea „Ținutul Secuiesc” nu reprezintă o referire la o unitate administrativ-teritorială care nu există în prezent, ci desemnează o regiune formată istoric și cultural.

Tocmai acesta este scopul petiției: ca, în cadrul unei eventuale reforme a actualei organizări administrativ-teritoriale, această regiune istorică și culturală să apară și pe harta administrativă ca o singură regiune.

3. DREPTUL ROMÂN: LUAREA ÎN CONSIDERARE A LEGĂTURILOR GEOGRAFICE, SOCIALE, ETNICE, CULTURALE ȘI TRADIȚIONALE

Dreptul administrativ român recunoaște în mod expres faptul că printre criteriile care trebuie avute în vedere la constituirea unităților administrativ-teritoriale se numără și legăturile culturale și tradiționale ale populației.

Potrivit articolului 101 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, județul este o unitate administrativ-teritorială alcătuită, potrivit legii, din comune, orașe și, după caz, municipii, delimitată în funcție de condițiile geografice, economice, sociale și etnice, precum și de legăturile culturale și tradiționale ale populației.

Această dispoziție este deosebit de importantă pentru prezenta petiție.

Luarea în considerare a legăturilor culturale și tradiționale nu reprezintă o regulă specială acordată unei anumite minorități, ci un criteriu formulat în mod general în dreptul administrativ român. Norma nu limitează acest criteriu la o anumită comunitate etnică, ci se referă la legăturile culturale și tradiționale ale populației.

Prin urmare, prezenta petiție nu solicită o excepție specială, aplicabilă exclusiv unei singure comunități, ci solicită aplicarea, în cazul Ținutului Secuiesc, a unui criteriu juridic român formulat în mod general.

Stabilirea limitelor unităților administrativ-teritoriale intră, în același timp, în competența legiuitorului. Prin urmare, petiția nu urmărește preluarea competențelor vreunei autorități locale, ci solicită legiuitorului și Guvernului ca, în cadrul unei viitoare reforme, să țină seama de voința exprimată de comunitățile vizate și de criteriile teritoriale, culturale și tradiționale recunoscute de drept.

4. CONSULTAREA COMUNITĂȚILOR LOCALE – CARTA EUROPEANĂ A AUTONOMIEI LOCALE

România a ratificat Carta europeană a autonomiei locale în anul 1997, prin Legea nr. 199/1997. Articolul 5 al Cartei reglementează protecția limitelor teritoriale ale colectivităților locale și prevede că:

„Changes in local authority boundaries shall not be made without prior consultation of the local communities concerned...”

Cu alte cuvinte, modificarea limitelor teritoriale ale colectivităților locale nu poate avea loc fără consultarea prealabilă a comunităților locale vizate.

Această dispoziție nu conferă comunităților vizate un drept de veto și nu afirmă că decizia comunității ar crea, prin ea însăși, o nouă unitate administrativ-teritorială.

Importanța sa constă în faptul că luarea în considerare, în prealabil, a opiniei comunității vizate reprezintă un principiu european al autonomiei locale, pe care România și l-a asumat ca obligație internațională.

Din această perspectivă, prezenta petiție nu constituie un protest ulterior, ci o exprimare prealabilă a poziției comunităților înaintea unei eventuale reforme administrative.

5. REFORMA ADMINISTRATIVĂ DIN ROMÂNIA ȘI RAPORTUL COMISIEI STANOMIR

Problematica reformei administrative a fost analizată și de Comisia Prezidențială de Analiză a Regimului Politic și Constituțional din România, înființată de președintele Traian Băsescu. Raportul comisiei a fost prezentat la Palatul Cotroceni la 14 ianuarie 2009, ne referim la acest document pentru că a fost singurul până în momentul de față care, bazat pe o expertiză de drept public a fundamentat o reformă a Constituției din 1991.

Titlul raportului este:

Raportul Comisiei Prezidențiale de Analiză a Regimului Politic și Constituțional din România – Pentru consolidarea statului de drept.

Președintele comisiei a fost Ioan Stanomir. Raportul tratează, în capitolul 14, structura politică și administrativă a statului, inclusiv raționalizarea organizării administrativ-teritoriale. La punctul 14.2 sunt analizate, în subsecțiuni distincte, consacrarea constituțională a subsidiarității, cooperarea între unitățile administrativ-teritoriale, descentralizarea, problema regiunilor și reforma teritorială.

5.1. Rolul voinței comunităților

Punctul 14.2.2 al raportului, intitulat „Instituirea de mecanisme de cooperare între unitățile administrativ-teritoriale”, propune cooperarea flexibilă între unitățile administrativ-teritoriale ca unul dintre mijloacele de realizare practică a principiului subsidiarității.

Potrivit raportului, asemenea forme de cooperare pot conduce la constituirea unor entități noi, dotate cu personalitate juridică. Aceste entități s-ar deosebi de unitățile administrative de drept public existente, deoarece ar rezulta din asocierea voluntară și din exprimarea voinței cetățenilor. Raportul afirmă în continuare că funcționarea unui asemenea mecanism pentru o perioadă corespunzătoare, precum și activitatea unei autorități independente însărcinate cu elaborarea unei noi organizări teritoriale, ar putea crea condițiile pentru ca:

reforma administrativ-teritorială a României să exprime voința cetățenilor, pe baza unor criterii obiective și care să asigure un grad ridicat de sustenabilitate.

Prin urmare, raportul consideră exprimarea voinței cetățenilor drept unul dintre elementele importante ale legitimității democratice a reformei administrative.

În concordanță cu acest principiu, prezenta petiție urmărește ca, înaintea unei eventuale reforme administrative, comunitățile vizate să își poată exprima voința în mod clar și documentat.

5.2. Criteriile pentru stabilirea limitelor administrative

Raportul menționează printre criteriile care trebuie avute în vedere în cadrul reformei administrativ-teritoriale, printre altele, geografia, tradiția, capacitatea administrativă și diferențele de cultură politică.

Comisia subliniază, totodată, că în orice reorganizare administrativă trebuie avute în vedere aspectele privind protecția minorităților naționale, în special necesitatea ca reorganizarea să nu aibă un impact negativ asupra identității acestora.

Raportul leagă, de asemenea, problema limitelor administrative de respectarea ariei geografice a limbilor regionale sau minoritare și face referire la dispozițiile Cartei europene a autonomiei locale privind consultarea prealabilă a comunităților vizate.

Raportul Stanomir nu constituie, în sine, un act normativ și, prin urmare, dispozițiile sale nu pot fi considerate norme juridice direct obligatorii pentru România. Importanța sa constă în faptul că, într-un document oficial de reformă elaborat de o comisie de experți constituită în baza unui mandat prezidențial, este exprimată concepția potrivit căreia reforma administrativă trebuie să țină seama de voința comunităților, de particularitățile istorice și culturale, precum și de condițiile teritoriale și sociale.

6. SISTEMUL NUTS AL UNIUNII EUROPENE ȘI LUAREA ÎN CONSIDERARE A CIRCUMSTANTELOR ISTORICE ȘI CULTURALE

Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului a instituit clasificarea comună a unităților teritoriale pentru statistica regională, sistemul NUTS.

Potrivit articolului 3 alineatul (5) al regulamentului, atunci când pentru constituirea unui nivel NUTS nu există o unitate administrativă de dimensiune corespunzătoare, la agregarea unităților administrative mai mici învecinate trebuie să fie luate în considerare, printre altele, circumstanțele geografice, socio-economice, istorice, culturale și de mediu.

Prin urmare, dispoziția recunoaște în mod expres că circumstanțele istorice și culturale reprezintă criterii relevante la agregarea unităților teritoriale.

Regulamentul nu reglementează constituirea regiunilor administrative interne ale României, ci instituie o clasificare teritorială în scopuri statistice. Prin urmare, prezenta petiție nu susține că regulamentul ar obliga, prin el însuși, România să creeze o regiune administrativă Ținutul Secuiesc.

Importanța regulamentului constă în faptul că, în ordinea juridică a Uniunii Europene, circumstanțele istorice și culturale sunt recunoscute în mod expres ca elemente relevante la agregarea unităților teritoriale.

7. REZOLUȚIA 1985 (2014) A ADUNĂRII PARLAMENTARE A CONSILIULUI EUROPEI – RAPORTUL KALMÁR

Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a adoptat la 8 aprilie 2014 Rezoluția 1985 (2014), intitulată „Situția și drepturile minorităților naționale în Europa”. Raportorul rezoluției a fost Ferenc Kalmár.

Punctul 10.3.2 al rezoluției solicită statelor membre ca, independent de considerentele economice, să țină seama de valoarea adăugată a regiunilor istorice în ceea ce privește cultura, limba, tradițiile și religiile, atunci când stabilesc sau reformează structura administrativă și/sau teritorială și unitățile acestora la nivelul țării sau al instituțiilor publice vizate.

Această prevedere are o importanță deosebită pentru prezenta petiție.

Petiția formulează tocmai pentru situația unei eventuale reforme administrative solicitarea comunităților. În acest context, poziția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei consideră în mod expres ca relevante particularitățile culturale, lingvistice și tradiționale ale regiunilor istorice.

Rezoluția nu constituie un act normativ cu caracter obligatoriu și, prin urmare, nu se poate susține că ar impune, prin ea însăși, o obligație juridică României. Importanța sa normativă și politică este însă semnificativă, în special deoarece exprimă poziția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la reformele administrative și teritoriale ale statelor membre.

8. DIRECȚIA CONVERGENTĂ A DREPTULUI ROMÂN, A DREPTULUI EUROPEAN ȘI A NORMELOR EUROPENE

Normele juridice și documentele europene prezentate mai sus se situează la niveluri diferite ale ierarhiei izvoarelor de drept și nu au aceeași forță juridică, însă indică în aceeași direcție.

Dreptul român recunoaște legăturile culturale și tradiționale ale populației ca elemente care trebuie luate în considerare la constituirea unităților administrativ-teritoriale.

Carta europeană a autonomiei locale prevede consultarea prealabilă a comunităților locale vizate înaintea modificării limitelor teritoriale ale colectivităților locale și a fost ratificată de România.

Regulamentul NUTS al Uniunii Europene menționează în mod expres circumstanțele istorice și culturale ca elemente relevante la agregarea unităților administrative mai mici și învecinate.

Rezoluția 1985 (2014) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei recomandă luarea în considerare a valorii adăugate culturale, lingvistice și tradiționale a regiunilor istorice la stabilirea sau reformarea structurilor administrative și teritoriale.

Raportul Comisiei Stanomir consideră exprimarea voinței cetățenilor un element important al legitimității democratice a reformei administrative și subliniază necesitatea luării în considerare a criteriilor istorice, culturale, sociale și teritoriale în cadrul reformei administrativ-teritoriale.

Prin urmare, solicitarea prezentei petiții nu apare într-un vid juridic.

9. INIȚIATIVA AUTORITĂȚILOR LOCALE DIN PERIOADA 2014–2016

Precedentul prezentei petiții îl constituie inițiativa autorităților locale din Ținutul Secuiesc desfășurată între anii 2014 și 2016.

La acea vreme, o parte dintre autoritățile locale din Ținutul Secuiesc au adoptat prin hotărâri ale consiliilor locale solicitarea ca, în cadrul unei reforme administrative în România, localitățile din Ținutul Secuiesc să fie incluse într-o singură unitate administrativ-teritorială.

Solicitarea a fost adresată de autoritățile locale Parlamentului României și Guvernului României, iar documentația a fost transmisă și instituțiilor europene.

În cadrul inițiativei, în cele din urmă 62 de autorități locale au adoptat asemenea hotărâri. Aceste autorități locale reprezentau mai mult de jumătate din populația Ținutului Secuiesc.

Importanța inițiativei anterioare constă în faptul că voința comunitară a fost exprimată nu doar printr-o declarație politică, ci prin acte oficiale adoptate de autoritățile locale vizate.

Prezenta petiție se bazează pe experiența acestui proces anterior, alegând însă o altă formă juridică.

10. PARTICULARITATEA INIȚIATIVEI ACTUALE

Inițiativa anterioară s-a bazat pe hotărâri ale autorităților locale.

Inițiativa actuală adoptă o altă formă juridică.

Petiția este semnată de persoane fizice: cetățeni ai localităților, reprezentanți locali aleși și alte persoane implicate în viața publică. Inițiativa este deschisă comunităților din toate localitățile vizate.

Această formă permite ca la exprimarea voinței comunitare să participe nu numai localitățile ale căror consilii locale sunt dispuse să adopte o hotărâre, ci și cetățenii și reprezentanții aleși ai tuturor comunităților vizate.

Prin urmare, inițiativa nu urmărește să exercite competențele vreunui organ al administrației publice locale, ci urmărește exprimarea directă a voinței comunităților vizate în cadrul dreptului la petiționare.

11. PRINCIPIUL DELIMITĂRII TERITORIALE

Petiția nu solicită constituirea unui teritoriu stabilit în mod arbitrar.

Solicitarea se referă la cele 149 de unități administrativ-teritoriale actuale care formează regiunea istorică Ținutul Secuiesc și care sunt enumerate în mod detaliat în anexă.

Prin urmare, delimitarea teritorială are o bază dublă:

- continuitatea teritorială a regiunii istorice și culturale;
- enumerarea concretă și exhaustivă a autorităților administrației publice locale existente.

Autoritățile locale cuprinse în anexă formează împreună teritoriul la care se referă solicitarea petiției.

Petiția nu urmărește includerea unor localități aparținând altor regiuni istorice și nu urmărește să afecteze interesele teritoriale sau administrative ale altor comunități.

Printre localitățile cuprinse în inițiativă se află și localități în care populația română constituie majoritatea. Acest fapt demonstrează, de asemenea, că delimitarea regiunii propuse nu se bazează exclusiv pe criteriul etnic. Solicitarea urmărește recunoașterea administrativă a unității teritoriale a unei regiuni istorice, geografice, culturale și sociale.

12. ALINEATUL (9) AL ARTICOLULUI 15 DIN TRATATUL ÎNCHEIAT ÎNTRE REPUBLICA UNGARĂ ȘI ROMÂNIA

Tratatul dintre Republica Ungară și România privind înțelegerea, cooperarea și buna vecinătate, semnat la 16 septembrie 1996, conține și dispoziții referitoare la protecția drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale.

În alineatul (9) al articolului 15, Părțile Contractante s-au angajat să se abțină de la politici sau practici care urmăresc asimilarea împotriva voinței lor a persoanelor aparținând minorităților naționale, precum și de la măsuri care, prin modificarea proporțiilor populației din regiunile locuite de persoane aparținând minorităților naționale, urmăresc să limiteze drepturile și libertățile acestor persoane care decurg din standardele și normele internaționale enumerate în Tratat.

Această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că ar stabili, prin ea însăși, organizarea administrativ-teritorială a României sau că ar impune constituirea unei anumite regiuni administrative. Importanța sa în perspectiva unei eventuale reforme administrative constă însă în faptul că nici reorganizarea administrativ-teritorială nu poate constitui un instrument al cărui scop este limitarea drepturilor minorităților naționale prin modificarea proporțiilor populației din regiunile locuite de acestea.

Prezenta petiție nu propune o asemenea măsură, ci, dimpotrivă, solicită ca, în cadrul unei eventuale reforme administrative, să fie luată în considerare voința comunităților vizate și ca cele 149 de localități care formează regiunea istorică Ținutul Secuiesc să nu fie împărțite între diferite regiuni administrative.

Alineatul (9) al articolului 15 din Tratat reprezintă, prin urmare, o circumstanță care constituie o garanție de drept internațional și care trebuie luată în considerare la evaluarea unei reorganizări administrativ-teritoriale a unei regiuni locuite de o minoritate națională.

13. CONCLUZIE

Prezenta petiție solicită respectarea unui principiu clar definit în cazul unei eventuale reforme administrative în România:

luarea în considerare a voinței comunităților vizate, a particularităților istorice și culturale, precum și a legăturilor teritoriale și tradiționale.

Acest principiu este susținut, în mod complementar, la diferite niveluri juridice și instituționale, de:

- dreptul administrativ român, care recunoaște, printre criteriile care trebuie avute în vedere la constituirea unităților administrativ-teritoriale, legăturile culturale și tradiționale ale populației;
- Carta europeană a autonomiei locale, care prevede consultarea prealabilă a comunităților locale vizate înaintea modificării limitelor teritoriale ale colectivităților locale;
- regulamentul Uniunii Europene privind sistemul NUTS, care menționează în mod expres circumstanțele istorice și culturale ca elemente relevante la agregarea unităților administrative mai mici și învecinate;
- Rezoluția 1985 (2014) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, care recomandă luarea în considerare a particularităților culturale, lingvistice și tradiționale ale regiunilor istorice la stabilirea sau reformarea structurilor administrative și teritoriale;
- Raportul Comisiei Prezidențiale de Analiză a Regimului Politic și Constituțional din România, care consideră exprimarea voinței cetățenilor un element important al legitimității democratice a reformei administrative și subliniază importanța cooperării voluntare, precum și a luării în considerare a particularităților istorice, culturale și teritoriale;
- alineatul (9) al articolului 15 din Tratatul dintre Republica Ungară și România privind înțelegerea, cooperarea și buna vecinătate, care consacră, ca obligație internațională, angajamentul Părților Contractante de a se abține de la măsuri care, prin modificarea proporțiilor populației din regiunile locuite de persoane aparținând minorităților naționale, urmăresc să limiteze drepturile și libertățile acestora garantate prin articolul menționat.

Cele de mai sus nu înseamnă că vreunul dintre documentele invocate ar stabili, prin el însuși, organizarea administrativ-teritorială a României sau ar impune în mod direct constituirea unei anumite regiuni administrative.

Aceste dispoziții și principii susțin însă, în ansamblu, faptul că, în cadrul unei reforme administrative, nu pot fi ignorate voința comunităților vizate, particularitățile istorice și culturale, legăturile teritoriale și tradiționale, precum și protecția drepturilor minorităților naționale.

Prezenta petiție solicită aplicarea practică a acestor principii: pe baza voinței exprese a comunităților celor 149 de autorități locale care formează regiunea istorică și culturală Ținutul Secuiesc, aceste localități să rămână împreună într-o singură regiune administrativă, iar această regiune să fie formată exclusiv din cele 149 de autorități locale.